RAID ANCHETA

DOBROGEA și fotbaliștii săi

Am urmărit o dată finalele pe țară ale Spartachiadei și am rămas impresionat de căldura cu care un constănțean, stabilit de mulți ani în București, îi încuraja pe reprezentanții regiunii sale de baștină. Fenomenul, atît de omenesc de altfel, poate fi întîlnit ori de cîte ori are loc o dispută sportivă, indiferent de planul pe care se desfășoară ea : oraș, raion sau regiune. Pe toate aceste trepte există o puternică afecțiune pentru reprezentantul propriu, a cărui performanță dăruiește asociației, clubului, orașului, raionului sau regiunii sale prestigiul și personalitate sportivă. Iar cînd acest sportiv aparține regiunii în adevăratul înțeles al cuvîntului, adică reprezintă meleagurile pe care s-a născut și a crescut, succesul obținut de el, capătă dimensiuni maxime și constituie cu adevărat un motiv de mîndrie.

Am considerat util acest mic prolog al celor ce urmează să vă relatăm, pentru a sublinia doar unul (și nu cel mai important) dintre aspectele activității ce se desfășoară, cu rezultate mai bune sau mai puțin bune, în regiunile patriei, în scopul descoperirii, creșterii, promovării și folosirii fotbaliștilor autohtoni.

Asemenea activitate desfășurată pe plan local, îmbracă forme dintre cele mai felurite, unele lăudabile, altele, dimpotrivă. **Revista noastră inițiază, începînd cu acest număr, un ciclu de anchete în regiunile țării, prin mijlocirea cărora să vă aducă la cunoștință, dragi cititori, tot ce s-a obținut valoros în acest domeniu, precum și aspectele mai puțin îmbucurătoare.**

În amintirea episodului povestit, am poposit în regiunea Dobrogea.

Chintesența valorică a fotbalului dobrogean o reprezintă (și trebuie s-o reprezinte) clubul FARUL, a cărui echipă — o știe toată lumea — activează în categoria A. Alături de ea, cu posibilități și răspunderi ceva mai reduse, se numără celelalte reprezentante dobrogene în campionatul republican : PORTUL și ELECTRICA **Constanța**, MARINA **Mangalia**, I.M.U. **Medgidia** și STUFUL **Tulcea**, toate participante în categoria C. Împreună cu Farul, ele reprezintă cumulul de forță fotbalistică din regiunea Dobrogea și de foarte multe ori, așa cum se va vedea, interesele lor se îmbină armonios sau, dimpotrivă, se ciocnesc pe coordonatele activității de creștere și afirmare a elementelor locale, tinere și talentate.

80 DIN 2 000

Secretarul clubului Farul, tov. Foti D. Foti, ne-a relatat faptul că **pe lîngă club funcționează, de circa 5 ani, un centru de copii și juniori, care-n ultima vreme și-a sporit eficacitatea datorită sprijinului material și tehnic acordat de federație.** Anual, clubul organizează selecții în școlile din oraș și din împrejurimi, reținîndu-se elementele cele mai valoroase. Anul acesta, de pildă, pe sub ochii celor patru antrenori ai centrului — profesor **Petre Comăniță, Gheorghe Smărăndescu, Ion Zlotea și Adam Munteanu** — au trecut aproximativ 2.000 de elevi, din care au fost selecționați și legitimați 80. Dintre aceștia, **50 de juniori participă efectiv în competiții, împărțiți în trei echipe : una în campionatul republican, iar celelalte, avînd o medie de vîrstă mică (14-15 ani) au fost repartizate pe lîngă două formații de seniori din campionatul orășenesc.** Doi dintre juniorii clubului, **Etem** și **Biliboacă**, sînt titulari în reprezentativa națională, ceea ce, evident, înseamnă o notă bună pentru oamenii care i-au descoperit și pregătit.

In dorința de a-și împrospăta lotul, echipa de fotbal a clubului constănțean a susținut jocuri cu caracter propagandistic prin raioanele regiunii, prilej nimerit de a observa elementele „din adînc" și de a le scoate la suprafață. Așa s-au petrecut lucrurile cu Zamfir, Pilca, Tufan, Ologu, Pleșa, jucători care mai apoi au devenit titulari în prima echipă a clubului. Se pare însă că această acțiune a avut un caracter sporadic, pentru că altfel nu se explică de ce astăzi...

LOTUL PRIM DISPUNE DOAR DE 14 JUCĂTORI

Acesta este adevărul, confirmat de secretarul clubului Farul. Echipa are la ora actuală doar 14 jucători apți pentru meciurile de categoria A, **dintre care nu mai puțin de șase provin din alte regiuni.**

O asemenea situație este, fără îndoială, nedorită. Intr-o competiție de anvergură ca cea a campionatului, un lot atît de redus este total insuficient și acest fapt se poate repercuta în mod negativ asupra evoluțiilor viitoare ale echipei, oricît de priceput și binevoitor ar fi antrenorul acesteia. Actualmente, lotul echipei Farul este dobrogean, în adevăratul înțeles al cuvîntului, doar în proporție de aproximativ 58 la sută. Procentul ne-a fost semnalat de un pasionat suporter al Farului, care, cu un zîmbet amar, sublinia că de fapt aceasta reprezintă contribuția „elementului dobrogean" la ceea ce a realizat pînă acum echipa de pe malul mării.

Obișnuința de a „promova" cu precădere fotbaliști gata formați, care, chipurile, ar garanta succesul imediat, ca **Ciosescu, Stancu, Costin, Koszka, Uțu, Georgescu, Manciu, Gref, Dinulescu, Manolache, Iancu, Neacșu** etc., sînt exemple concludente în acest sens. La începutul actualului sezon, Farul a umblat și după portarul Urziceanu, iar dacă acesta totuși „i-a scăpat", faptul se datorește pur și simplu unei întîmplări banale. Consecvenți acestui obicei, conducătorii secției de fotbal a Farului recurg uneori la soluții de-a dreptul penibile, ca cea cu Remus Lazăr, de pildă. În cele din urmă, el nu a primit drept de joc aici, însă în cazul în care ar fi obținut așa ceva, probabil că unul dintre actualii atacanți autohtoni ai Farului — Tufan, Ologu — ar fi fost nevoit să-i cedeze locul. Ar fi fost nu numai nedrept dar și dăunător mecanismului actual al echipei, aflată pe un drum satisfăcător.

DE LA OLOGU LA IANCU

Element deosebit de important în viața unei echipe de fotbal, munca educativă constituie o latură esențială a activității desfășurate în scopul ridicării elementelor tinere pe treptele consacrării. Clubul Farul deține o bună experiență în acest sens, străduindu-se mai mult pentru „performanțe" de cu totul alt gen. Ologu a fost luat totuși în lotul Farului. A urmat o muncă fără răgaz de „înnobilare" a acestui tînăr, desfășurată pe parcursul a doi ani de zile. Sămînța răbdării și a încrederii a găsit un teren deosebit de fertil în inima lui Ologu, și acest lucru este poate cea mai frumoasă performanță obținută de conducerea clubului constănțean în istoria sa. Experiența dobîndită i-a dat acesteia îndrăzneală. In momentele cînd Iancu, fotbalist care numai din vina lui se afla la un moment dat la răscruce, descumpănit și trist, Farul l-a „adoptat" ca pe un fiu al său, redîndu-i capătul de fir care să-l conducă pe un drum bun, sănătos. Iancu, așa cum mărturisește chiar el, s-a legat realmente cu trupul și sufletul de această echipă, ca un dobrogean autentic.

„CE ȚIE NU-ȚI PLACE, ALTUIA NU-I FACE !"

Nu mai e nevoie să subliniem cît bun simț conține acest proverb românesc. La Clubul Farul ni s-a vorbit de Argeșeanu, un tînăr portar pe care, după satisfacerea stagiului militar, formația Dinamo Bacău l-a dat echipei Ceahlăul Piatra Neamț, din aceeași regiune. Cei de la Farul sînt supărați că Argeșeanu n-a revenit la Constanța, el fiind un element crescut la club, care putea fi utilizat cu bune rezultate în echipa constănțeană. Iată însă că metoda celor de la Dinamo Bacău, combătută de Farul, își găsește un corespondent fidel.. chiar pe malul mării. Caraman a fost luat de clubul Farul de la Asociația Stuful Tulcea în ideea de a fi pregătit și promovat în prima garnitură, lucru împotriva căruia tulcenii nu au avut în general de obiectat, ținînd seama de interesele echipei de categoria A din regiune și de cele ale tînărului Caraman. Dar, după unele încercări, renunțări, reveniri, tînărul fotbalist din Tulcea a fost scos în cele din urmă din lotul Farului, „dăruit" echipei Portul din categoria G și nu retrimis asociației sale, mult mai îndreptățită să-l primească.

Cu acest aspect al problemei, tulcenii nu au mai putut fi de acord, constănțenii, bineînțeles, nu au cum să nu le dea dreptate, iar noi sîntem de părere că jucătorul Caraman merita cel puțin tot atîta atenție și răbdare cît i-au fost acordate lui Ologu.

„NE TREBUIE ANTRENORI LOCALI !"

Afirmația aparține tovarășului Dumitru Ivan, președintele Consiliului Regional al UCFS. Cererea ni se pare justă, judecînd după realitatea existentă în regiune. **Numai în orașul Constanța activează 64 de echipe împărțite în campionatele regional și orășenesc, în timp ce numărul antrenorilor calificați este doar de 14, iar dintre aceștia numai doi, Petre Comăniță și Ioan Troancă, sînt dobrogeni get-beget. In raioanele Dobrogei, din cele 62 de echipe de fotbal doar 7 dispun de antrenori cu calificare,** restul formațiilor bucurîndu-se de asistența tehnică a unor instructori voluntari, fără calificare. S-a făcut propunerea, foarte realistă de altfel, de a se permite organizarea și funcționarea unor cursuri de antrenori pe plan regional, care n-ar mai necesita scoateri din producție și alte cheltuieli, urmînd doar ca certificatul de atestare să fie acordat de o comisie a Colegiului central de antrenori. Din păcate, această propunere nu s-a bucurat de atenție, cel puțin pînă acum, din partea federației de specialitate.

MELENCO ȘI COLEGII SĂI DE ECHIPĂ

Vă amintiți desigur că în urmă cu cîțiva ani echipa de juniori a Farului cucerea titlul de campioană națională. Unde se află componenții acelei echipe în prezent ? Cei mai mulți au plecat la echipe divizionare din alte regiuni. Vă rugăm să-i rețineți : **Bitlan** (Știința Craiova), **I. Popescu** (Dinamo Pitești), **Vlad** (Minerul Lupeni), **Cojocaru** (Siderurgistul Galați), **Ichim** (C.S.M.S. Iași), **Mocanu** (Petrolul), **Nicoară** (Jiul); alții — **Stoica, Melenco, Butuc, Carabaș, Hulă** la Portul Constanța, iar **Olteanu** la Electrica. Argumentul cu lipsa unei universități în Constanța cade, pentru că o bună parte din foștii campioni republicani de juniori se află actualmente în oraș, iar dintre ceilalți doar Bîtlan și Ichim se află în centre universitare. Într-adevăr, tovarășii de la Farul au dreptate : cu acești jucători enumerați mai sus, s-ar putea forma o adevărată echipă de „A". Se pare însă că această certitudine au căpătat-o de-abia acum, după ce acești jucători, mai puțin Ichim, au cunoscut consacrarea pe alte meleaguri.

Tovarășul Dumitru Ivan ne spunea că în anul viitor se preconizează promovarea a trei tineri jucători : **Moglan** de la Cimentul Medgidia, **Nedelcu** de la I.M.U.M. și ...**Melenco** de la Portul, același Melenco care împreună cu colegii lui de echipă a adus clubului titlul național de juniori. E ceva. dar prea puțin. Acești tineri talentați, care, cîndva, întruneau reale speranțe, nu au găsit loc în lotul mare la vremea potrivită, în timp ce fiecare ediție a campionatului a înregistrat la Farul una sau mai multe noi apariții de nume străine de regiune, a căror dragoste de club, de tradițiile sale sportive este condiționată (exceptînd cazul izolat al lui Iancu), de limitele satisfacerii intereselor materiale individuale și imediate.

„DE EȘTI TU ACELA, NU-ȚI SÎNT MAMA EU..."

Ni s-a vorbit despre Bîtlan în termeni elogioși, afirmîndu-se regretul că și el ca alți juniori ai clubului a părăsit Dobrogea deși a.b.c.-ul fotbalului și l-a însușit aici, la Farul. Ne-a lăsat impresia unei asemenea sinceități încît ne închipuiam că dacă în clipa aceea Bîtlan ar fi intrat pe ușă, ar fi fost cu siguranță îmbrățișat călduros. Situația reală am aflat-o însă a doua zi dimineață, de la un amator de fotbal constănțean.

La vremea studenției, tînărul fotbalist s-a îndreptat spre Craiova, unde a studiat și a practicat sportul îndrăgit. La terminarea facultății, el a revenit acasă cu dorința expresă de a munci și a-și continua în același timp activitatea fotbalistică în orașul său de baștină. Nu știm din ce motive, porțile clubului Farul i-au fost însă închise, astfel că Bîtlan s-a reîntors la Craiova, unde actualmente se bucură de frumoase aprecieri atît pentru activitatea sa profesională cît și pentru cea fotbalistică.

TANDEMUL BILIBOACĂ-ETEM

Există și un asemenea tandem dobrogean ; nu numai Dridea I—Badea sau Dumitriu—Ion Ionescu. L-am văzut acționînd în meciul de juniori Farul — IMU Medgidia și trebuie să recunosc că mi-a lăsat o impresie foarte bună. Amîndoi posedă bagaje de cunoștințe fotbalistice peste nivelul celorlalți coechipieri. Vă amintiți desigur, dragi cititori, că după unele timide încercări în prima echipă, acești doi talentați juniori au cam dispărut din „A". Am întrebat de ce. Ni s-a răspuns că totul a fost impus de necesitățile imediate ale echipei de juniori a clubului. Explicația nu stă în picioare. Clubul, așa cum am mai arătat, are la dispoziție 50 de juniori legitimați din care s-ar putea prezenta în campionatul republican un lot bun, fără Biliboacă și Etem. Acești doi tineri, și nu numai ei, dacă ar fi menținuți cu perseverență și răbdare în lotul primei garnituri, dacă ar fi folosiți fără teama pierderii unor puncte care și fără ei se pot pierde, ar dărui echipei tinerețe, dorință de afirmare, putere de luptă, stabilitate și profil cu adevărat personal. Dar, din păcate, în timp ce tinerii fotbaliști dobrogeni cu reale aptitudini, existenți în prezent în echipa de juniori sau în formațiile de categorie C, cu greu pot răzbate prin rețeaua unei indiferențe mascate de argumente neîntemeiate, echipa Farul se bate în campionat avînd numai 14 jucători. Ne facem o datorie din a semnala acest fapt, care nu trebuie să liniștească pe cei ce se ocupă de destinele echipei. Perpetuarea unei asemenea situații își va arăta neîndoielnic efectele negative mai de vreme sau mai tîrziu. Și ar fi păcat.

N. SOARE

– Ce zici de ei ? Cadrele noastre tinere ! Unul și unul, formați de noi ! Viitorul nostru ! Mănîncă foc, nu altceva...

– Ce facem, frățioare ? Vin meciuri grele, de unde mai aducem niște jucători ?

– Păi, tinerii noștri... Tinerii noștri ? Ca de obicei, ei stau pe tușe, pe banca rezervelor.

desen de NEAGU RADULESCU

ARBITRAJELE DUPĂ PRIMELE OPT ETAPE

(Urmare din pag. 6—7)

științios și au dat dovadă de principialitate. In unele cazuri însă, anumite manifestări ale suporterilor locali au depășit cu mult limitele admise, venind desigur în contradicție cu principialitatea arbitrajului. Ne referim îndeosebi la ieșirile condamnabile ale unor spectatori din Craiova, Brașov, Arad și Iași, care au făcut astfel mari deservicii echipelor simpatizate.

Printre arbitrii care s-au evidențiat în această perioadă, citățm pe următorii : Ritter Iosif, Rotaru Mircea, Dobrin Ion, Toth Alex., Mihăilescu Nicolae, Rainea Nicolae, Chifor Zaharia, Bărbulescu Constantin, Limona Gheorghe, Constantin Marin, Sîrbu Dumitru, Drăghici Ilie, Hrisafi Ion, Petrea Constantin, Birsan Grigore, Gliga Vasile, Marin Niță, Martin Emil.

Este nimerit în acest sens să subliniem că ultimele etape, în special, au demonstrat că terenul propriu nu a mai fost apanajul de necontestat în obținerea victoriei de către echipa gazdă, iar acordarea loviturilor de la 11 m s-a făcut de regulă fără ezitare, indiferent dacă beneficia echipa oaspete sau cea gazdă.